

Stand, som det ærede Medlem ønsker at være en Foregangsmænd for.

Brosemann: Jeg vil tillade mig at lægge Beslag paa Opmærksomheden i nogle faa Minutter for et Samraad, som har fundet Sted mellem den højtærede Minister for offentlige Arbejder og Finansudvalget, men som desværre ikke har givet sig Udslag i en Bevilling, og jeg vilde gerne lægge et godt Ord ind for, at der til dette Lovforslags tredie Behandling maatte blive optaget en Bevilling til de Andragere, som omtales i Samraadet. Det drejer sig om en Del Beboere paa Nordvestkysten af Lolland indenfor Nakskovkredsen, som har været i høj Grad uheldige ikke alene under de Storme, der har fundet Sted sidst i December og Januar Maaned, men ogsaa under tidligere Storme og Højvande. Ganske vist er der for Lolland blevet etableret et udmærket Digevæsen, som skærmer Kysten paa de fleste Steder; det blev tilvejebragt i 70erne og er senere blevet udviklet og gjort bedre. Men der er det mærkelige Forhold, at der er enkelte Strækninger af Kysten, der ikke hører ind under dette Digevæsen, og det er netop Tilfældet paa Nordvestsiden af Lolland. Beboerne har vistnok en Gang ønsket ikke at komme ind under det af Staten og Amtet understøttede Digevæsen, men har selv vedligeholdt og beskyttet deres Kyster. Det er nogle Steder sket paa den Maade, at de bedrestillede Beboere og Ejendomsbesiddere har slaaet sig sammen i Dæmningsselskaber og ved Optagelse af Laan har tilvejebragt et Stenglacis, der skulde beskytte dem mod Storm og Stormfloder. Men det er gerne gaaet saaledes, at naar disse Laan var tilbagebetalte, var dette Stenglacis ogsaa i Mellemtiden blevet ødelagt af Uvejr, og de har da maattet optage nye Laan og anbringe nye Diger. Det er ogsaa Tilfældet for Øjeblikket, idet det Dæmningsselskab, der er Tale om, netop fornylig har udbetalt sit Laan; men ved sidste Storm blev Diget splittet ad, Stenene splittede fra hverandre som Avner for Vinden, og Vandet trængte ind over Markerne.

Men der er Folk, der er endnu mere uheldigt stillede end dem, jeg her har omtalt. De, der har dannet Dæmningsselskaber, har kunnet faa Penge at laane i Sparekassen til deres Diger; men der er andre, som har maattet bruge den Fremgangsmaade i de mange Aar at køre Jordvolde op til Værn mod Vandets Indtrængen. Disse Jordvolde yder imidlertid ikke megen

Beskyttelse. Gang efter Gang er Vandet brudt ind over dem og har overskyttet store Arealer; de Arealer, der blev overskyttet sidste Vinter i December og Januar Maaned, udgør ca. 100 Tdr. Land. Naar Saltvandet kommer ind over de opdyrkede Arealer, ved vi alle — det har vi hørt gentagne Gange i Vinter her i Salen —, at Jordens Ydeevne svækkes i meget høj Grad. De Folk, der bor der paa Kysten, har imidlertid ikke alene maattet tage dette Tab mange Gange og har ikke alene paa egen Bekostning maattet vedligeholde Digerne, saa langt deres Evner kunde række, men nu staar de overfor en Udgift, som de slet ikke er i Stand til at afholde, idet der nu slet intet Dige findes paa lange Strækninger. Jeg var for nogen Tid siden ude at se til disse Folk og talte blandt andet med en Husmand, der ejer 6 Tdr. Land. Denne Mand har en Kyststrækning paa ca. 800 Meter at skulle bekoste Værn for. I det Andragende, der er indsendt til Finansudvalget, har man gjort op, at et solidt Dige vil komme til at koste 17 Kr. pr. Meter; men enhver vil da kunne sige sig selv, at naar et Dige koster op imod 17 Kr. pr. Meter og en Husmand med 6 Tdr. Land skal betale for en Strækning paa ca. 800 Meter, saa hører alt op. Der er for denne Mand som for hans Naboer ikke andet at gøre end ganske rolig at lade det hele ligge, som det ligger. Men det vilde være en Ulykke ikke blot for Beboerne ude ved selve Kysten, men ogsaa for dem, der bor længere inde i Landet, idet der ikke er nogen Tvivl om, at naar Kysten ligger ganske ubeskyttet, vil Beboerne inde i Landet ogsaa faa Ulykken at føle ved næste Stormflod. Jeg tror derfor, det vil være en overmaade klog Foranstaltning, om Staten yder Hjælp til, at de kan faa sat Diger derovre paa Nordvestkysten, hvor de hidtil ikke har haft saadanne, og jeg føler mig overbevist om, at alle Beboerne som hidtil vil være med til at bringe Ofre for at faa noget solidt og alvorligt gjort; men de formaar ikke selv at bære Udgifterne. — Jeg talte med en anden Mand derovre ved Kysten, som for nogle Aar siden havde købt en Ejendom paa 15½ Tdr. Land. Han sagde til mig, at han følte sig overbevist om, at hvis der blev foretaget en nøjagtig Opmaaling, vilde det vise sig, at der kun var ca. 12 Tdr. Land tilbage, det vil sige, at ca. ¼ af hans Ejendom var skaaret bort. Man forstaar, at det er et betydeligt Tab for en saadan Mand.

Jeg vil derfor meget bede om, at man